

Tenim un problema? Sí, i molt gran!

Aprofitant la Setmana de la Sostenibilitat de la UPF vam tenir una idea. Per què no mirem què llença la comunitat universitària dins els contenidors dels campus? El dia 4 de juny vam comprovar-ho.

Imatge 1. Taula on vam fer la separació de residus

Imatge 2. L'equip que vam dur a terme l'activitat

Vam recollir un total de 5 kg de residus de llocs diversos, entre patis, bar i sales d'estudiants. Primer, vam pesar-ho tot abans de separar-ho. Tot seguit, vam separar els residus i vam tornar-los a pesar. I aquests van ser els nostres descobriments:

Imatge 3. Pesant una bossa

Imatge 4. Materials de paper separats

Imatge 5. Materials de plàstic, alumini, etc.

Imatge 6. Restes de menjar

Ens vam sorprendre a mesura que vam anar separant els diferents materials, ja que no vam trobar res que no fos o bé compostable o bé reciclable. Un cop els residus van ser separats i pesats, vam obtenir els resultats següents:

TENIM UN PROBLEMA: resultats obtinguts		
Tipus de materials	Kg	%
Restes de menjar (orgànic)	2,25	45
Gots de plàstic, llaunes, brics, palles, envasos diversos, malles, paper d'alumini, bosses, porexpan, etc.	1	20
Gots de paper, paquets de tabac, paper, cartrons, fulls, revistes, etc.	1,25	25
Ampolles de vidre, pots de vidre, altres elements de vidre, etc.	0,5	10
Altres materials no reciclables	0,0	0
Total	5	100

Taula 1. Resultats per tipus de materials

TENIM UN PROBLEMA: resultats obtinguts	
Tipus de material	%
Compostable	45
Reciclable	65
Altres materials no reciclables	0
Total	100

Taula 2. Resultats per tipologia: compostable, reciclables i fracció resta

La magnitud del problema es pot veure a la taula 2, en la qual es mostra que un 45% del total són materials compostables; un 65%, materials reciclables, i un 0%, de fracció resta o rebuig.

Si posem els resultats obtinguts en context, trobem que els objectius que fixa la Unió Europea per al reciclatge dels residus municipals són els següents:

<i>Unió Europea</i>	
2025	55%
2030	60%
2035	60%

El que fixa el PRECAT 20, definit per l'Agència de Residus de Catalunya, són els següents:

<i>PRECAT 20</i>	
2020	60%

I el que es promou des de l'Estratègia Catalana Residu Zero són els següents:

<i>ECRZ - Zero Waste</i>	
2025	70%

Així doncs, es pot concloure que amb els dolents resultats obtinguts difícilment es podran assolir aquests objectius.

Des d'un punt de vista legal, a Catalunya tenim una llei de residus vella i obsoleta que si bé ha tingut algunes actualitzacions al llarg dels anys, ara ja cal reformular-la de nou, començant pel seu nom i parlar de llei de recursos i de prevenció de residus.

L'estat espanyol està a la cua de la Unió Europea en matèria i gestió de residus. Concretament, ha hagut d'explicar davant del Tribunal de la Unió Europea la mala gestió dels seus residus i, específicament, no haver establert encara els corresponents plans de gestió de residus d'acord amb la Directiva Marc Europea sobre Residus, com un instrument clau per reduir els impactes negatius de la generació i la gestió de residus.

Cal deixar de parlar de residus i començar a parlar de recursos; de materials; d'economia circular; d'ecodisseny; d'eficiència; de taxa justa o pagament per generació; de sistemes de dipòsit, devolució i retorn; de responsabilitat ampliada del productor; de salut pública; de qualitat de l'aire i de l'aigua, i de qualitat de vida.

Hi ha un gran repte que, com tots els grans reptes, ha de ser afrontat de manera col·lectiva. El món universitari aporta coneixements, reflexió i debat. Ara cal també que aportï actituds i aptituds per poder impulsar polítiques ambientals innovadores i adequades als temps que vivim.

Eva Mata i Sendra, estudiant del grau en Dret
Antoni Ferran i Mèlich, ambientòleg